

Sygn. akt II W 207/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 listopada 2018 roku

Sąd Rejonowy w Giżycku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodnicząca – SSR Katarzyna Garbarczyk

Protokolant – st.sekr.sąd. Aneta Dybikowska

w obecności **oskarżyciela publicznego KPP w G.** – asp. szt. Sylwestra Piotrowicza

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 roku sprawy

Z. G.

syna S. i M. zd. G.

ur. (...) w K.

obwinionego o to, że:

W dniu 10 maja 2018 roku około godz. 6:30 w G. przy ul. (...) na terenie Szpitala (...) przy poradni u. na drodze położonej w strefie ruchu prowadząc pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) z oznakowaniem (...) o numerze bocznym (...) nie zachował należytej ostrożności i po zatrzymaniu prowadzonego pojazdu po lewej stronie drogi przy wyznaczonych miejscach postojowych dla pojazdów, nie upewnił się czy pasażer może bezpiecznie opuścić pojazd, w wyniku czego pasażerka jego pojazdu siedząca na przednim siedzeniu pasażera, wysiadając z pojazdu otworzyła drzwi w kierunku jezdni, uderzając nimi w jadący jezdnią pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 86§1 kw

1. Obwinionego **Z. G.** uniewinnia od popełnienia zarzuconego mu czynu.
2. Koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 207/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranych dowodów Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 maja 2018 roku Z. G., prowadząc pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) z oznakowaniem (...) o numerze bocznym (...), wiół pasażerkę H. N., która zajmowała miejsce obok kierowcy. Około godz. 6:30 w G., obwiniony zatrzymał pojazd przy ul. (...), na terenie Szpitala (...) przy poradni u., na drodze położonej w strefie ruchu, albowiem w tym miejscu pasażerka zamierzała wysiąść. Za samochodem obwinionego, pojazdem marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), poruszała się T. S.. Z. G. zatrzymał samochód po lewej stronie drogi, równoległe do krawędzi jezdni, przy wyznaczonych miejscach postojowych dla pojazdów. Kiedy pasażerka pojazdu TAXI otworzyła drzwi samochodu w kierunku jezdni, a które w konsekwencji zajęły część jezdni, uderzyła w nie swoim samochodem nadjeżdżającą z tyłu T. S..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień Z. G. (k. 54v – 55, 24-25), nadto na podstawie zeznań T. S. (k. 55-55v, 3-4), częściowo zeznań G. H. (k. 56- 56v) i H. N. (k. 55v-56, 21-22) oraz na podstawie takich dowodów, jak: protokół oględzin k. 5, wydruki komputerowe zdjęć 6-12.

Składając wyjaśnienia w postępowaniu wyjaśniającym obwiniony przyznał się do winy, natomiast przed Sądem do winy się nie przyznawał. Nie kwestionował wprawdzie okoliczności zdarzenia, utrzymywał jednak, że zatrzymał kierowany przez siebie pojazd prawidłowo i bezpiecznie wysadził pasażerkę. Potwierdziła, że w chwili, gdy H. N. otwierała drzwi pojazdu, w celu opuszczenia samochodu, zajęły one część jezdni. Z wyjaśnień obwinionego wynika, iż nie widział jadącego za nim samochodu pokrzywdzonej, że zobaczył go dopiero w chwili, kiedy T. S. uderzyła w drzwi jego taksówki, które otworzyła właśnie H. N. wysiadając z pojazdu (wyjaśnienia Z. G. k. 54v – 55, 24-25).

Oskarżyciel publiczny - KPP w G. - postawił Z. G. zarzut, iż w dniu 10 maja 2018 roku około godz. 6:30 w G. przy ul. (...) na terenie Szpitala (...) przy poradni u.na drodze położonej w strefie ruchu prowadząc pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) z oznakowaniem (...) o numerze bocznym 46 nie zachował należytej ostrożności i po zatrzymaniu prowadzonego pojazdu po lewej stronie drogi przy wyznaczonych miejscach postojowych dla pojazdów, nie upewnił się czy pasażer może bezpiecznie opuścić pojazd, w wyniku czego pasażerka jego pojazdu siedząca na przednim siedzeniu pasażera, wysiadając z pojazdu otworzyła drzwi w kierunku jezdni, uderzając nimi w jadący jezdnią pojazd marki T. (...) o numerze rejestracyjnym (...), czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. popełnienia czynu z art. 86§1 kw.

Zgodnie z art.3 ust. 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym -uczestnik ruchu i inna osoba znajdująca się na drodze są obowiązani zachować ostrożność albo gdy ustawa tego wymaga - szczególną ostrożność, unikać wszelkiego działania, które mogłoby spowodować zagrożenie bezpieczeństwa lub porządku ruchu drogowego, ruch ten utrudnić albo w związku z ruchem zakłócić spokój lub porządek publiczny oraz narazić kogokolwiek na szkodę. Przez działanie rozumie się również zaniechanie.

Mając na uwadze wyjaśnienia obwinionego oraz zeznania pokrzywdzonej T. S. (k. 55-55v, 3-4) i świadka G. H. (k. 56- 56v), ale także zeznania H. N. (k. 55v-56, 21-22) - nie budzi wątpliwości, że do zdarzenia doszło w momencie, gdy pasażerka pojazdu obwinionego otwierała drzwi samochodu, które zajęły część jezdni. W tym czasie uderzyła w nie nadjeżdżająca za tym pojazdem swoim samochodem pokrzywdzona. Jak wynika z zeznań samej T. S. - gdyby nie raptowne otwarcie drzwi przez pasażerkę taksówki - bezpiecznie przejechałaby ona ten odcinek jezdni i nawet nie otarłaby się o samochód TAXI.

Zdaniem Sądu nie ma powodów, by podważać poczynione na podstawie w/w dowodów ustalenia. Przywołane zeznania i wyjaśnienia są w tym zakresie zbieżne i przedstawiają jasny obraz sytuacji. W ich świetle bez wątpliwości przyjąć trzeba, że to nie zachowanie Z. G. spowodowało zagrożenia bezpieczeństwa na drodze, a zachowanie pasażerki jego pojazdu. W myśl bowiem postanowień art. 45 ust.1 pkt. 3 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym, zabrania się otwierania drzwi pojazdu, pozostawiania otwartych drzwi lub wysiadania bez upewnienia się, że nie spowoduje to zagrożenia bezpieczeństwa ruchu lub jego utrudnienia.

Z wyjaśnień Z. G., jak i zeznań H. N. wynika, że nie widzieli oni jadącego za nimi samochodu pokrzywdzonej, a co ważniejsze dla poczynionych przez Sąd ustaleń - pasażerka pojazdu TAXI - przy wysiadaniu z samochodu nie upewniła się, czy może bezpiecznie otworzyć drzwi i wysiąść, by nie spowodować swoim zachowaniem zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu. Gdyby obserwowała drogę, musiałaby zobaczyć, że jezdnią porusza się pojazd pokrzywdzonej.

Zdaniem Sądu brak jest jakichkolwiek przekonujących dowodów, że do zdarzenia doszło natomiast w wyniku naruszenia przez T. S. zasad obowiązujących w ruchu drogowym. Sugestie, iż prowadziła ona swój pojazd zbyt blisko lewej krawędzi jezdni, jechała ze zbyt dużą prędkością - nie znajdują swoje powiedzenia w zebranych w sprawie dowodach.

W świetle powyższego należało obwinionego Z. G. uniewinnić od popełnienia zarzuconego mu czynu i w konsekwencji na podstawie art. 119§2 pkt. 1 kpw orzec, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.